

- 5) O eroare de drept, constând în faptul că hotărârea atacată, în afară de faptul că apreciază corect nerespectarea de către Comisia a termenului de două luni prevăzut la punctul II.22 punctul 5 din condițiile generale FP7 (punctul 99 din hotărârea atacată), care a depășit „foarte semnificativ termenul de două luni” și că nerespectarea acestui termen este „regretabilă” (punctul 116 din hotărârea atacată), respinge cererea de constatare a nulității de drept, potrivit contractului, a raportului final de audit 11-INFS-025 și a raportului de audit 11-BA119-016, acestea fiind lipsite de validitate și de eficacitate.
- 6) O eroare de drept, constând în faptul că hotărârea atacată a denaturat evaluarea probelor prezentate afirmând că Comisia a aprobat realizarea plăților către Rose Vision în proiectele ISI, 4NEM și SFERA.
- 7) O eroare de drept, constând în faptul că hotărârea atacată, după ce recunoaște că Comisia a încălcat obligația de confidențialitate stabilită la punctul II. 22 alineatul 1 din condițiile generale FP7 comunicând către terți informații privind auditul 11-INFS-025 (punctul 158 din hotărârea atacată), respinge fără motiv la punctele 159 și 160 cererea reclamantei de constatare a încălcării de către Comisie a obligației de confidențialitate a auditurilor 11-INFS-025 și 11-BA119-016 (punctul 215 din observațiile scrise ale Rose Vision în cauza T-45/13 RENV din 12 septembrie 2016)
- 8) O eroare de drept, constând în încălcarea prevederilor contractuale din condițiile generale FP7 și a principiului certitudinii juridice contractuale prin confirmarea aplicării în cazul Rose Vision, prin auditurile 11-INFS-025 și 11-BA119-016, a noilor cerințe cuprinse în Ghidul financiar din 2011, deși perioadele care au făcut obiectul auditului 11-INFS-025 erau perioada cuprinsă între 1 noiembrie 2009 și 31 octombrie 2010 (pentru proiectul Future NEM) și cea dintre 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2010 (pentru proiectele FIRST și ISI)
- 9) O eroare de drept, constând în denaturarea evaluării probelor, în concret a documentului Rose Vision din 30 august 2012, care a fost complet ignorat în hotărârea atacată.
- 10) O eroare de drept, constând în faptul că prin hotărârea atacată s-a respins în mod eronat necesitatea unei despăgubiri în temeiul răspunderii extracontractuale.
- 11) O eroare de drept, constând în nemotivarea în raport cu susținerile cuprinse în alineatul XII al cererii din cauza T-587/15, prin care se solicita la punctele 112-115 o despăgubire în temeiul răspunderii contractuale, acestea nefiind examinate deloc în hotărârea atacată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (Irlanda) la 7 iunie 2018 – Hampshire County Council/C.E., N.E.

(Cauza C-375/18)

(2018/C 268/36)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal

Părțile din procedura principală

Apelant: Hampshire County Council

Intimați: C.E., N.E.

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii și, în special, prevederile Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului ⁽¹⁾ se opune ca o instanță a unui stat membru să pronunțe, printr-o ordonanță de măsuri provizorii (care prevede măsuri conservatorii) o somație adresată *in personam* împotriva unui organism public al unui alt stat membru prin care se interzice acestui organism să demareze o procedură de adopție a unor copii în fața instanțelor acestui alt stat membru, în cazul în care somația *in personam* se dovedește a fi necesară pentru a proteja drepturile părților într-o procedură de executare a unei decizii în temeiul capitolului III din regulamentul menționat?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO 2003, L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183).

Acțiune introdusă la 13 iunie 2018 – Comisia Europeană/Republica Croația

(Cauza C-391/18)

(2018/C 268/37)

Limba de procedură: croata

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Mataija și M. Patakia, agenți)

Pârâtă: Republica Croația

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, prin nenotificarea către Comisie a programului național de gestionare a combustibilului uzat și a deșeurilor radioactive, Republica Croația nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 15 alineatul (4) și ale articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2011/70/Euratom a Consiliului din 19 iulie 2011 de instituire a unui cadru comunitar pentru gestionarea responsabilă și în condiții de siguranță a combustibilului uzat și a deșeurilor radioactive (JO 2011 L 199, p. 48);
- obligarea Republicii Croația la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2011/70/Euratom prevede că membre notifică Comisia în ceea ce privește programele naționale și orice modificări semnificative ulterioare, iar articolul 15 alineatul (4) din această directivă stabilește că statele membre notifică pentru prima dată Comisiei conținutul programului național propriu cât mai repede posibil, cel târziu la 23 august 2015.

Republica Croația nu a adoptat încă programul național în discuție în dispozițiile citate anterior. În orice caz, ea încă nu l-a notificat Comisiei. În consecință, Republica Croația nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 15 alineatul (4) și ale articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2011/70/Euratom.
